

Opět svítíme!

Po dvouleté přestávce způsobené covidovou pandemií se v pátek 2. prosince konalo u obecního úřadu již tradiční slavnostní rozsvícení vánočního stromu.

Tento 25 metrů vysoký strom se rozzářil za velké účasti dětí a dospělých z celého okolí. Na sváteční odpoledne si připravily své vystoupení i děti z mateřské školy ve Vysokém Potoku pod vedením ředitelky Anny Hoškové a ostatních učitelek. A samozřejmě nechyběl ani Mikuláš, který spolu s čertem a andělem nadělil dárečky a ovoce všem hodným dětem, stejně jako uhlí a brambory dětem zlobivým.

Pro zpříjemnění vánoční atmosféry jsme letos nazdobili a rozsvítili i vánoční stromy na Malé Moravě, Podlesí a Vojtíškově. Další vánoční strom svítí i na Vysoké. O to se postarali chataři z Vysoké, za což jim všem patří velké díky.

Krásné Vánoce všem.

Antonín Marinov, starosta

Změna jízdních řádů

Od 11. prosince 2022 platí nové vlakové a autobusové jízdní řády, které přinesou i některé pozitivní změny.

Například na autobusové lince 930228 Hanušovice - Malá Morava vyjíždí jeden ze spojů od zastávky Hanušovice, vlakové nádraží v 6:17 hod., jako přípoj od vlaku 3603, který do Hanušovic přijíždí od Šumperka v 6:12 hod. Autobus jede až do Skleného a zajiždí i na zastávky Vysoký Potok, mateřská škola a Zlatý Potok, bytovky.

Petr Mahel

Půjčky z FRB

Obec Malá Morava bude i v příštím roce výhodně půjčovat občanům peníze na opravy nebo rekonstrukce domů nebo bytů. Jestliže máte v plánu opravovat starý dům nebo střechu, zateplovat nebo vyměňovat okna nebo dělat jiné práce, využijte i v příštím roce možnost získat peníze na tyto opravy. Můžete získat půjčku až 125.000,- Kč se splatností na pět let s výhodným 2% úrokem.

Vyplněné formuláře žádosti o dotace musí být podány na podatelnu Obecního úřadu Malá Morava nejpozději do 28. 8. 2023. Veškeré tiskopisy žádostí a Pravidla pro tvorbu a použití účelových prostředků „Fondů rozvoje bydlení obce Malá Morava“ jsou k dispozici na podatelně úřadu nebo ke stažení na stránkách www.obecmalamorava.cz, záložka „Obecní úřad“, „Příspěvky, dotace půjčky“.

Antonín Marinov, starosta

Rozsvícený vánoční strom u obecního úřadu.

Foto Roman Köhler

Nastal čas adventní, období, ve kterém si každý přeje trochu pohody a klidu. Zastavme se proto na chvíli v dnešní uspěchané době a udělejme si čas na setkání s rodinou a přáteli, protože právě ti jsou to nejcennější, co máme. Pro naše děti se snažíme vytvořit, a určitě i vytvoříme, ty nejkouzelnější Vánoce. Ale nezapomínejme, prosím, ani na staré a osamělé lidi, které potěší třeba i vlnivé slovo.

Rok 2022 se blíží ke konci a já bych Vám chtěl poděkovat za všechno dobré, co jste pro své rodiny, sousedy a obec v letošním roce udělali a přeji Vám, ať jsou Vaše vánoční svátky a nový rok 2023 plné pohody, zdraví a štěstí.

Antonín Marinov, starosta

Nad stránkami poslední Devítky

Se zájmem, tak jako vždy, jsem si přečetl poslední Devítku č. 5. Nejvíce mě zaujal rozhovor s opětovně zvoleným starostou, s panem Antonínem Marinovem a dále společenské, kulturní a sportovní dění v obci Podlesí. Z tohoto rozhovoru jsem se zamyslel nad jeho vyjádřením k osudu bývalé školy na Malé Moravě.

Již nějakou dobu škola slouží jako muzeum. Podle mého názoru je v současné době a možná i do budoucna, využití školy za tímto účelem jako nejlepší řešení. Škola stále plní smysluplnou funkci. Starší generaci při pohledu na exponáty připomíná jejich mládí. Mladší generace se naopak dozvídá, jak se dříve hospodařilo, jaké se používaly v domácnosti nástroje a jak se žilo. To znamená, že u této generace škola stále plní svoji vzdělávací funkci. Také se díky muzeu zachovaly různé exponáty, které by v opačném případě zmizely ze světa. Je pravdou, že nedovedu posoudit finanční a jinou náročnost muzea. Také jsem přesvědčen, že s ohledem na stáří školy, při jeho energetické a další náročnosti, bude mít zastupitelstvo k jinému využití školy těžkou volbu. Možná by stálo za to, dát možnost vyjádřit se k tomuto problému i ostatním občanům, třeba prostřednictvím Devítky.

Co se týká nadace Franze Schuberta ve Vysoké, tak pokud již neplní funkci, je rozumné ji zrušit. Škoda je ale, podle mého názoru, nechat do budoucna úplně zaniknout stále ještě viditelné základy rodinného domu otce skladatele a jeho předků. Akce by byla jistě po všech stránkách náročná. Mohla by to být třeba výzva

pro Spolek chatařů a chalupářů Vysoká, který je v současné době značně omlazen. Také by se jednalo o vhodný doplněk k Muzeu Franze Schuberta, ke kterému slouží zrekonstruovaná kaple.

Dále mě v Devítce zaujal článek o kulturním, společenském a sportovním dění v obci Podlesí, zejména vhodné využití staré školy. Co se týká akcí na Podlesí, ale nejen tam, je škoda, že toto dění se nedostane na vědomí občanům, chatařům a chalupářům z obcí ve správě Obecního úřadu Malá Morava. Někteří občané by se jich jistě rádi zúčastnili. Bohužel, třeba na Vysokou se všechny informace ke konaným akcím nedostanou. Možná by stálo za to, aby se organizátoři domluvili s vedením obce, která by pozvánky jistě bez problému uveřejnila na obecních webových stránkách a tím se dosáhlo větší informovanosti občanů.

JUDr. Karel Reichl

Omezení veřejného osvětlení

Vážení spoluobčané,

z důvodu úspory elektrické energie bude od 1. 1. 2023 omezen provoz veřejného osvětlení. V době od půlnoci do čtvrté hodiny ráno nebude v úsecích, kde to je technicky možné, osvětlení svítit.

Jedná se o čas, který se venku pohybuje minimum lidí, a tak doufáme, že se nebude jednat o nepřiměřený zásah do komfortu a pocitu bezpečnosti pro lidi. Uvítáme proto každou připomínku a podněty k provozu veřejného osvětlení.

Antonín Marinov, starosta

Požádejte si o dotaci z rozpočtu obce

Připomínáme, že do 28. 2. 2023 je možné podat žádost o dotaci z rozpočtu obce Malá Morava na rok 2023. Dotaci lze použít na jednorázové akce v oblasti kultury, vzdělávání, sportu a tělovýchovy, turistického ruchu, životního prostředí a sociálních služeb nebo na celoroční činnost právnických osob, které pracují zejména s dětmi, mládeží nebo sociálně potřebnými osobami.

Vyplněné formuláře žádosti o dotace musí být podány na podatelnu Obecního úřadu Malá Morava nejpozději do 28. 8. 2023. Veškeré tiskopisy žádostí a Program a pravidla pro poskytování dotací z rozpočtu obce jsou k dispozici na podatelnu úřadu nebo ke stažení na stránkách www.obecmalamorava.cz, záložka „Obecní úřad“, „Příspěvky, dotace půjčky“.

Antonín Marinov, starosta

Zimní údržba komunikací

Dle platné legislativy je období zimní údržby komunikací stanoveno na dobu vždy od 1. listopadu do 31. března následujícího roku. Obec Malá Morava, jako správce místních komunikací ve vlastnictví obce, zajišťuje údržbu těchto místních komunikací. Organizačně se provádí podle Plánu zimní údržby, který byl projednán a schválen Zastupitelstvem obce Malá Morava.

Předmětem zimní údržby vozovek je zmírňování závd, vznikajících povětrnostními vlivy a podmínkami za zimních situací, ve sjízdnosti a schůdnosti komunikací, a to v pořadí stanoveném podle důležitosti jednotlivých komunikací. U nás se údržba provádí pouze mechanickým odstraněním sněhu – plužením, bez inertního posypu. Časové lhůty pro zmírňování závd jsou podle vyhlášky v rozmezí od 4 do 48 hodin. Úklid sněhu obec provádí za úplaty i smluvně pro ostatní soukromé vlastníky ostatních cest.

Při zimní údržbě často vznikají i problémy, a to hlavně při špatném parkování. Dochází k tomu zejména u bytových domů (ale nejen tam), kdy zaparkovaná auta často zasahují do průjezdného profilu komunikace a brání, nebo

ztěžují průjezd techniky a úklidu sněhu. Navíc může dojít i k poškození samotných zaparkovaných vozidel.

Plán zimní údržby místních komunikací, podle kterého se údržba provádí a Nařízení obce č. 1/2020, kterým se vymezují úseky místních komunikací, na kterých se pro jejich malý dopravní význam nezajišťuje sjízdnost a schůdnost odstraňováním sněhu a náledí naleznete na webových stránkách www.obecmalamorava.cz, sekce „Obecní úřad“ „Dokumenty zastupitelstva“ „Vyhlášky a nařízení obce“.

Jestliže se v průběhu zimního období vyskytne závažný problém ve sjízdnosti, popřípadě schůdnosti komunikací, kontaktujte prosím starostu obce na telefonním čísle 724 186 911.

Obec Malá Morava

Vzpomínka

Dne 8. října 2022 by **Standa Diviš** oslavil 75 let a 10. listopadu to bylo 5 let, co navždy odešel. Kdo jste jej znali, vzpomeňte s námi.

Anna Divišová

**UZÁVĚRKA
příštího čísla bude
10. února 2023**

Výstava fotografií a hudební večer v Podlesí

Dne 19. listopadu se v bývalé škole v Podlesí uskutečnila Výstava fotografií a hudební večer. Za pořadatele bych chtěla velmi poděkovat všem vystavujícím fotografům, kteří svými fotografiemi propůjčili škole zase trochu jinou atmosféru, kterou večer doplnili účinkující kapely. Pro nás byli největší potěchou spokojení návštěvníci. Ještě jednou všem moc děkujeme a tímto Vás všechny zveme na poslední akci tohoto roku a to na Vánoční Jarmark.

Škola Podlesí přeje všem krásný a pohodový zbytek roku a ten další nechtě je ještě lepší.

Marie Voješová

V naší obci roste spousta krásných stromů, co má i hromadu listů. A tak mají pracovníci obecního úřadu na podzim i kupu práce. Foto Petr Mahel

Z čertovského řádění v Podlesí.

Foto Marie Voješová

Bobři na řece Moravě

Tak i v naší obci, při toku řeky Moravy, se usídlili bobři. Snímky dokládají, že to na první pohled vypadá jako pohroma způsobená velkým škůdcem. Však jejich práce dokázali někteří nenechavci hned využít. Je to na koho svěst, ne?

Ale i bobr má v naší přírodě své místo. Jeho umě vybudované hráze, které potřebuje ke svému životu, brání rychlému odtoku vody z krajiny. Ohlodaný pařezek listnáče brzy obráží novými výhonky a ty mohou brzy být úkrytem pro hnízdící ptáky.

Prostě, chce to jen naučit se vedle sebe žít.

Petr Mahel

V říjnu odborná firma pracovala na opravě pískovcového kříže u malomoravského kostela. Foto Petr Mahel

Sraz Malomoravských rodáků

Dne 28. 10. se uskutečnil v kulturním domě sraz rodáků z Malé Moravy. Zúčastnění, kteří v minulosti pocházeli z Malé Moravy i ti, kteří zde stále žijí, se takto měli možnost po letech setkat a zavzpomínat na životní události, které je v minulosti spojovaly.

Ve vyzdobeném sále, kde bylo pro hosty připravené tablo s fotografiemi, které si rodáci

mohli také doplnit vlastními fotkami, panovala veselá nálada všech občanů a bylo vidět, že se po letech těší ze setkání se sousedy a kamarády.

Občerstvení bylo velmi bohaté, každý mohl přinést k rautovému stolu vlastní kulinářské pochoutky. K poslechu a tanci zahrál pan Jan Babka a také byla vyfocena společná fotografie všech zúčastněných rodáků.

Celá akce končila v pozdních hodinách. Všichni se velmi dobře bavili, a když byl čas jít domů, tak byli rádi za tohle setkání a s poděkováním pořadatelům odcházeli spokojeně domů.

Za pečlivou přípravu a celý průběh akce patří velký dík paní Lence Jarošové, Miroslavě Moronkové a Radce Složilové.

Text a foto

Robert Složil

*Fotografie ze srazu najdete na:
robertslozil.rajce.idnes.cz/Sraz_rodaku_Mala_Morava_28.10.2022*

Poděkování

Chtěla bych poděkovat za vynikající organizaci akce Setkání rodáků Malé Moravy. Žila jsem na Malé Moravě před 52 lety a stále se ráda vracím do rodného místa. Jsem ráda, že se toto setkání uskutečnilo a doufám, že nebylo poslední. Moc děkuji organizátorům za opravdu srdečné setkání.

Radomila Šálková, roz. Klimešová

Sraz rodáků

V pátek 28. října 2022 se do naší obce sjeli rodáci. Tato společenská událost se konala v sále kulturního domu. Od 16.00 h začala volná zábava při hudbě, rodáci si mohli prohlédnout i výstavu fotografií, které zachycují obec a její obyvatele a mohlo se začít vzpomínat.

Akce se velmi vydařila a já bych tímto chtěl moc poděkovat všem, kteří se zúčastnili, ale hlavně taky těm, kteří se zapojili do přípravy a setkání zorganizovali.

Antonín Marinov, starosta

JAK SPRÁVNĚ TŘÍDIT ODPAD ANEB KAM S NÍM?

pytel 120 litrů	pytel 120 litrů, balík	pytel 120 litrů	sběrné místo	černá popelnice	kompost, hnojiště
PLAST společně s nápojovými kartony	PAPÍR	KOVY	SKLO	SMĚSNÝ ODPAD	BIO ODPAD
sem patří:	sem patří:	sem patří:	sem patří:	sem patří:	sem patří:
☒ sáčky, fólie, igelitky ☒ kelímky, vaničky a jiné obaly od potravin ☒ sešlapané PET lahve ☒ obaly od drogerie a kosmetiky (mýdla, saponáty, krémy atd.) ☒ obaly od CD, DVD atd. ☒ nápojové kartony (od mléka, džusu apod.)	☒ karton a lepenka ☒ brožurky, katalogy ☒ kancelářský papír ☒ papírové obaly od potravin a jiných výrobků (krabíčky, obaly od mouky apod.) ☒ Noviny, letáky, časopisy	☒ plechovky od nápojů (cola, pivo apod.) ☒ konzervy od potravin (hrášek, ananas atd.) ☒ hliníková víčka od jogurtů aj. uzávěry ☒ obaly od kosmetiky a drogerie ☒ alobal	☒ Lahve od nápojů (víno, slivovice apod.) ☒ Zavařovací sklenice ☒ Tabulové sklo ☒ Rozbité sklenice a skleničky	☒ hygienické pomůcky (kartáčky, zubní nit apod.) ☒ běžné žárovky, roztrhaný textil, obuv ☒ trus masožravých zvířat ☒ silně znečištěné obaly, sáčky z vysavačů, popel z uhlí	☒ zbytky jídel (kromě masa), ovoce, zelenina ☒ pečivo (i plesnivě), květiny (včetně hlíny) ☒ papírové kapesníčky, čajové sáčky, kávové filtry a sedliny, trus býložravých zvířat ☒ proložky od vajíček, pečicí papír (ne mastný)
sem NEpatří:	sem NEpatří:	sem NEpatří:	sem NEpatří:	sem NEpatří:	sem NEpatří:
☒ linoleum, PVC ☒ molitan, pryž, ☒ videokazety ☒ obaly od nebezpečných látek, ☒ silně znečištěné obaly od potravin	☒ silně znečištěný papír ☒ voskovaný papír, ☒ účtenky ☒ kapesníčky, ubrousky apod. ☒ uhlavý papír, pauzovací papír	☒ obaly od nebezpečných látek ☒ plynové lahve ☒ kabely, dráty ☒ elektrozařízení	☒ porcelán, keramika ☒ zrcadla ☒ varné sklo ☒ žárovky, výbojky, ☒ zářivky ☒ obrazovky, monitory ☒ drátěné sklo	☒ zářivky, úsporné žárovky ☒ papír, plast, sklo, bioodpad ☒ elektrozařízení ☒ kovy ☒ stavební odpad	☒ maso, oleje a tuky ☒ zbytky cigaret ☒ smetky ☒ letáky, noviny, ☒ časopisy ☒ vlhčené ubrousky ☒ a toaletní papír

Jak správně třídit odpad a kam odkládat pytle s odpadem?

1. Odpady vyřídíte podle návodu, dejte do pytle, na který nalepíte čárový kód (pro případ nepříznivého počasí ho doporučujeme přelepit průhlednou lepicí páskou). Na pytel taky doporučujeme lihovou fixou napsat číslo domu.
2. Takto označené pytle dejte v den svozu před dům k popelnici. Popelnice a tříděný odpad se bude vyvážet ve stejný den. Tříděný odpad budou svážet zaměstnanci obce.
3. Chataři mohou takto vyříděné odpady mimo termín svozu uložit ve speciálních boxech ve Vysoké a na Skleném nebo odložit u obecního úřadu.

Návod, jak správně třídit

• Plast

1. Na průhledný pytel někam doprostřed nalepíte čárový/QR kód. Pod čárový/QR kód napíšete např. fixem Vaše číslo z kódu pro případ odlepení čárového/QR kódu (např. MM 55a). Čárové/QR kódy, které jsou nalepené ještě před plněním pytle a přelepené průhlednou páskou lépe drží.
2. Do pytle třídíte veškeré plasty – např. plastové sáčky od těstovin, od bonbónů, lahev od jaru, od šamponu, přepravní folie od PET lahvi, sešlápnuté PET lahve, kelímky od jogurtu - nemusí být vymyté, není to ekologické. Stačí, když budou důkladně vyškabané. Opravdu vše, co je plastové. Do pytle s plasty můžete dávat i nápojové kartony (krabice od mléka, od džusu). Prosím nechte zbylé mléko z krabic vykapat a krabice sešlápněte.
3. Až bude hmotnost pytle mezi 2,5 až 4,5 kg, pytel zavažte a postavte před dům v den svozu tříděného odpadu.

1

4. Větší plasty např. bedny, které se nevejdou do pytle, polepte čárovými/QR kódy a oblast kolem čárového/QR kódu dobře označte, ať se nepřehlédne. Polystyren, je-li to možné, svažte do balíku. Rozlámány polystyren dejte do samostatného pytle. V den svozu tříděného odpadu postavte před dům.

• Papír

- A. Pokud třídíte **papírové obaly** (obaly od mouky, cukru, krabíčky od léků, sušenek, cereálií, sýru, obálky, krabice od bot...), tak...
 1. Na průhledný pytel někam doprostřed nalepíte čárový/QR kód. Pod čárový/QR kód napíšete např. fixem Vaše číslo z kódu pro případ odlepení čárového/QR kódu (např. MM 55a). Čárové/QR kódy, které jsou nalepené ještě před plněním pytle a přelepené průhlednou páskou lépe drží.
 2. Do pytle třídíte veškerý papír – obaly od mouky, cukru, krabíčky od léků, sušenek, cereálií, sýru, obálky, krabice od bot, časopisy, noviny, letáky atd.
 3. Až bude hmotnost pytle mezi 5 až 10 kg pytel zavažte a postavte před dům v den svozu tříděného odpadu.

B. Pokud třídíte **pouze tiskoviny** (noviny, časopisy, knihy, sešity ...), tak...

1. Až bude hmotnost tiskovin **větší jak 5 kg** svažte tiskoviny do balíku a postavte v den svozu před dům.
2. Na průhledný pytel někam doprostřed nalepíte čárový/QR kód. Pod čárový/QR kód napíšete např. fixem Vaše číslo z kódu pro případ odlepení čárového/QR kódu (např. MM 55a).

Větší kartonové krabice, které se nevejdou do pytle, rozlepte, svažte do balíku o váhovém rozmezí 5 a více kg a označte čárovými/QR kódem. V den svozu tříděného odpadu postavte před dům.

2

• Plechovky - kovy

1. Na průhledný pytel někým doprostřed nalepte čárový/QR kód. Pod čárový/QR kód napište např. fixem Vaše číslo z kódu pro případ odlepení čárového/QR kódu (např. MM 55a). Čárové/QR kódy, které jsou nalepené ještě před plněním pytle a přelepené průhlednou páskou lépe drží.
2. Do pytle třídíte plechovky od potravin, plechovky od nápojů, a jiné kovové odpady z domácnosti, jako například víčka od jogurtů, obaly od paštik a podobně.
3. Až bude hmotnost pytle **mezi 5 až 10 kg** pytel zavažete a postavíte před dům v den svozu tříděného odpadu.

• Drobné elektrozařízení

Drobným elektrozařízením je myšleno elektrozařízení, které se dá bez problémů vzít jednou rukou respektive, které se vejde do klasické igelitové nákupní tašky o rozměrech 50 x 45 cm.

1. Na průhledný pytel někým doprostřed nalepte čárový/QR kód. Pod čárový/QR kód napište např. fixem Vaše číslo z kódu pro případ odlepení čárového/QR kódu (např. MM 55). Čárové/QR kódy, které jsou nalepené ještě před plněním pytle a přelepené průhlednou páskou lépe drží.
2. Do tašky dáváte drobné elektrozařízení (např. klávesnice, myš, notebook, kalkulačka, budík, rádio, fotoaparát, telefon, kamera, videohry, ruční ovladače videoher, set-top-box, DVD přehrávač, hračky, holicí strojek, fén, žehlička, toustovač, rychlovarná konvice, osobní váha, vrtačka, pájka, baterie ...).
3. Až bude taška plná, zavažete ji a postavíte před dům v den svozu tříděného odpadu

Jedlý olej a tuk

1. Jedlý olej a tuk sbírejte samostatně do PET lahví o minimálním objemu 2 litry (čím větší objem, tím líp).
2. Na průhledný pytel někým doprostřed nalepte čárový/QR kód. Pod čárový/QR kód napište např. fixem Vaše číslo z kódu pro případ odlepení čárového/QR kódu (např. MM 55a) a postavte před dům v den tříděného svozu.

Prosím dodržujte požadovanou váhu pytlů, krabic a balíků, protože při jejich nedodržení vám nebude připsána žádná odměna za třídění.

Pytel vytríděného plastu musí vážit nejméně 2,5 kg, ovšem ne více než 4,5 kg

Pytel s polystyrenem nebo plastové bedny mohou mít i méně než 2,5 kg.

Pytel s vytríděným papírem musí vážit nejméně 5 kg, ovšem ne více než 10 kg.

Krabice nebo balík vytríděného papíru musí vážit nejméně 5 kg.

Pytel s plechovkami a kovem musí vážit nejméně 5 kg, ovšem ne více než 10 kg.

Nádoby s použitým jedlým olejem musí mít objem minimálně 2 litry.

Pytle na odpady musí být průhledné, v opačném případě vám rovněž nebude připsána žádná odměna za třídění.

Průhledné pytle na tříděný odpad obdržíte zdarma na obecním úřadě, nebo při svozu tříděného odpadu.

Březinova Vlastivěda moravská - Vojtíškov

Občas se nás někdo zeptá, proč se náš zpravodaj jmenuje právě Devítka, a my trpělivě vysvětlujeme, že číslo devět symbolizuje počet vesnic, z nichž se dnes skládá současná obec Malá Morava. V úvodních číslech našeho zpravodaje jsme jednotlivé obce představovali citací z Vlastivědy šumperského okresu. Ale i ta si vzala jako pramen historického poznání našeho kraje ve Vlastivědě moravské Dr. Jana Březiny, vydané v několika částech, mapujících místopis Moravy. Nás nejvíce zajímá část, věnovaná Šumperskému, Staroměstskému a Vizmberskému okresu, vydaná v roce 1932, v časech první Československé republiky. Hranici mezi prvními dvěma tvořila řeka Morava.

Snad nebude od věci, pokud si z výše uvedených knihy ocitujeme v Devítce kapitoly přímo věnované našim vesnicím a porovnáme je s naší současností, která je od těchto popisů vzdálena devadesát let...

Arnošt Juránek

Ve Vojtíškově je německá dvojtřídka, do níž musí docházeti i děti ze vzdáleného Vlaského a Hřebenek, poštovna, státní myslivna a bednárna hnaná vodní turbínou. Příslušný telegrafní úřad a četnická stanice jsou v Malé Moravě. Tam je nejbližší také na železniční stanici.

Jan Březina, 1932

Tento otisk originální pečeti obce Vojtíškov nám poskytl Moravský zemský archiv v Brně. Pečeť má průměr 35 mm, v pečetním poli je radlice mezi dvěma stvoly s květinou a listy.

Opis nápisu: S DER GEMEIN WETZDORF.

Vojtíškov

Vojtíškov (něm. Woitzdorf) je německá farní vesnice, ležící na jižním úbočí Sviní hory (1 088 m) při silnici vinoucí se na jih do údolí řeky Moravy. Kostel její stojí v nadmořské výšce 630 m. Ves tvoří s Vlaským politickou a katastrální (699 ha) obec. Rozkládá se mezi 500-730 m n. m.

Vojtíškov jest starou dědinou. První zmínka o něm činí se r. 1325, kdy daroval rytíř Jan Wustehube, pán na Kolštejně, několik vesnic Staroměstska cisteriáckému klášteru v Kamenci; mezi darovanými vesnicemi byly i dva Vojtíškovy (utrumque Wojcehsdorff - druhý Vojtíškov stál asi na místě nynější Nové Vsi, 3 km na ssv. od prvního Vojtíškova). Po nedlouhé době byl Vojtíškov spolu s ostatními darovanými osadami zeměpánem vyplacen a přičleněn ke kolštejnskému panství, u něhož pak napořád zůstal. Vlivem husitských válek, jak se zdá, zpustl, ale byl v XVI. století opět oživen. Jan ze Zvole osvobodil jej, aby mu pomohl, za roční plat 18 bílých grošů ode všech robot. Vyhradil si však robotu Vojtíškovských pro případ, že by stavěl dvory ve Vysokých Žibřidovicích a Chrasticích (Grossdorf). Václav ze Zvole osvobodil (na hradě Kolštejně v pátek po sv. Dorotě 1563) vojtiškovské usedlíky rovněž na jejich prosby od veškeré roboty; každý z nich se však musel na věčné časy zavázati, že bude ročně dávat vrchnosti o sv. Michalu 2 bílé groše, o sv. Martině tolar a o Velikonocích tele. R. 1584 došlo mezi pány z Vrbna, novými to vlastníky kolštejnského panství, a vojtiškovskými sousedy k narovnání, podle něhož se tito uvolili robotovati u vikantického dvora, a to po 3 dni v čase setiozimin a po 2 dni v čase setby jařin; neboť z pozemkových registrů nevysvítalo, od kterých robot byli v dřívější době osvobozeni.

R. 1584 koupil Hynek z Vrbna za 400 mor. zl. od Jana Bradla ze Scharfenecku ve Vojtíškově svobodný dvorec (Moravie, roč. 1815, str. 108).

Vojtíškovští evangelíci vystavěli si kolem r. 1560 dřevěnou modlitebnu, na jejíž věži visel zvon s českým nápisem, ulitý r. 1592 mistrem Eliášem v Hradci Králové. Po r. 1625 byla evangelická modlitebna upravena pro katolické bohoslužby. Když zchátrala a nevyhovovala také velikostí, daroval vojtiškovský sedlák Ignác Schwarzer v nevelké vzdálenosti na východ od ní pozemek, na kterém byl v letech 1807 až 1809 s přispěním vrchnosti vystavěn nynější kostel narození Panny Marie se štíhlou věží. Vojtíškov byl až do r. 1784 přiřazen do Hanušovic. Vojtíškovští sousedé mívali rozpory s hanušovickými faráři pro dodávání potahů k obdělávání farských polí hanušovických, zejména v letech 1689 a 1780. Roku 1784 byl ustanoven ve Vojtíškově duchovní správce.

Vojtíškov měl roku 1654 35 usedlostí s 224 obyv., r. 1677 37 usedlostí s 604 měř. polí (2 sedláci měli po 36 měř., 16 po 24 měř., 2 po 12 měř.; 17 domků bylo bez polí; činž. polí byly 102 měř.). Rychtářem byl Ondřej Muk. R. 1785 byl ve Vojtíškově 501 obyv. a panský dvůr, r. 1791 65 domů a 518 obyv., r. 1839: 74 domů, 546 obyv., r. 1921 (s domky na Hřebenkách) 95 domů, 477 obyv. (465 Němců, 2

Češi, 10 cizozemců, 475 katolíků a 2 evangelíci), r. 1930: 93 domů, 443 obyv. (438 N., 3 Č., 2 cizozemci, 442 katol. a 1 evang.).

K politické obci vojtiškovské přísluší osada Vlaské (Walbergsdorf, dnes Valbeřice pozn.), která vznikla na prahu XIX. století na pozemcích zrušeného panského dvora. Leží 2,5 km západně Vojtíškova v nadmořské výšce 540-610 m. R. 1839 měla 20 domů se 100 obyvateli, r. 1921 20 domů a 101 katol. Němců, r. 1930: 20 domů, 93 katol. a něm. obyvatel. Tři kilometry na severovýchod od Vojtíškova leží skupina domů na t. ř. Hřebenkách (Oberschar), která měla r. 1921 55 obyv.

**Vánoční mše se bude konat
24. 12. v 16:30 hod. v kostele
svaté Maří Magdalény v Podlesí**

OLŠOVÁČEK[©]

PŘÍLOHA PRO DĚTI

Motto: Svět potřebuje otevřenou náruč, bez ohledu na chyby.

Andílek

Vlétl na svět andílek,
až do dětských postýlek.
Foukl jim za víčka sen,
popřál jim krásu jen
a štěstí.
Jeho andělská křídla
nám lásku věští.

Vánoční příběh

Ve vesnici Vysoká se kdysi stal příběh. Byl to příběh lásky Jana a Aničky. Ti dva se do sebe zamilovali na první pohled. Anička měla krásné dlouhé vlasy a hluboké oči, ve kterých se dala číst laskavost, naivita a něha. Jan měl hluboké srdce, které dokázalo milovat. Usadili se spolu v malém domečku na kraji lesa. Byli chudí, často nezbyvalo na pořádné jídlo.

V čase našeho příběhu byla zima, předvánoční čas. Anička si dělala starosti. Kde vezme na dárek pro Janíčka? Jan na tom nebyl o mnoho lépe. Celé noci přemýšlel, jak jen té své milované holčičce udělat na Vánoce radost. A tak oba šetřili, jak to

jen šlo. Den před vánočními svátky zbyla každému z nich na útratu jedna malá korunka. Anička tu svou stiskla v dlaní a vydala se do městečka. Vánoční město bylo krásné. Vše osvětlovala zářivá světla, hrála hudba, cinkaly zvonečky. Anička procházela kolem obchůdků a přemýšlela. Co by Janíčka potěšilo? A pak ji to tuklo do očí. Za výlohou hodinářství měli krásnou dřevěnou krabičku s řetízem na cibulové hodinky. Anička věděla, že Jan jedny takové hodinky má. A také věděla, že jsou pro něj velmi, velmi cenné, protože mu zůstaly po rodičích. Jan na ně nedal dopustit. Anička se rozhodla, že tu krabičku s řetízem Janíčkovi

koupí, ať to stojí, co to stojí. Otevřela dlaň. Leskla se v ní stříbrná korunka. „To je málo,“ řekla si. A tak tam stála a bezradně se rozhlížela kolem. Pohled jí padl na vedlejší obchod. Bylo to holičství a byla na něm vyvěšena velká cedule: „Vykupujeme vlasy na paruky.“ A Anička dostala nápad. Má přece krásné, husté a lesklé dlouhé vlasy, ty by se na paruku určitě moc hodily a jistě by za ně byla hromada peněz. A tak dál už neváhala. Vešla do holičství. A než zacinkalo pár zvonků na náměstí, dveře holičství se znova otevřely. Stála v nich Anička. Jiná a přece stejná. Oči jí zářily a usmívala se. A v kapse ji chrástila hrst stříbrňáků.

V tu dobu Jan ležel doma na posteli a hlavou mu běželo, kde vzít peníze na dárek pro Aničku, protože mu bylo jasné, že za tu ušetřenou korunu nic moc nekoupí. A pak ho to tuklo do čela. Má přece ty hodinky po mamě a tátovi! Vyskočil a běžel pro ně. A pak už se brodil sněhem do městečka. Vánoční město ho okouzlo. Tolik krásy kolem! No ale neváhal a běžel do hodinářství. Za hodinky dostal dobrou cenu a z toho měl radost. Začal si procházet krámky a hledal něco krásného pro Aničku. A pak to uviděl: nádherný kostěný hřeben, vykládaný stříbrnými kamínky. „Jako dělaný pro Aniččiny úžasné vlasy,“ pomyslel si. A běžel ho koupit.

Přišel Štědrý večer. Anička poletovala kolem stromčku v šátku a upravovala poslední ozdoby. Potom vzala svůj připravený dáreček zabalený do papíru a opatrně ho položila pod stromek. Sedla si, šťastně se usmívala a byla plná očekávání.

I Jan se záhadně usmíval. I on položil dárek pro Aničku pod stromček. Oba tam seděli a užívali si krásu a štěstí, které plynuly nejen ze sváteční chvíle, ale hlavně z jejich lásky. Potom Janíček vzal dárek pro Aničku a vložil ji ho do dlaně. „Pro Tebe, Aničko.“ Anička celá rozechvělá rozbila dáreček. Dech se jí zastavil nad tím krásným hřebenem.

„Sundej si ten šátek, Aničko a pročeš si své krásné vlasy,“ řekl Jan.

Anička sklopila hlavu. A pak pomalu sundala šátek.

„Ale... kde jsou tvé vlasy?“ nechápal Jan.

„Prodala jsem je, Janíčku,“ řekla Anička.

„Prodala? A proč proboha?“ stále nechápal Jan.

„Abych ti mohla koupit tohle,“ řekla Anička a podávala Janíčkovi dáreček.

„To je pro mě? Ach, Aničko, děkuji ti,“ řekl Janíček a pak rozbil dárek. Když ho uviděl, naprázdno polkl. „Já už, Aničko, ty hodinky nemám.“

„Nemáš? Jak je to možné?“ byla překvapená Anička.

„Prodal jsem je, abych ti mohl koupit ten hřeben.“

Anička měla slzy v očích, ale plakala štěstím. I Jan byl šťastný, protože oba pochopili, jak moc jeden druhého milují.

Olšováček připravili
Radomíra Morbacherová a Petr Mahel

SNÍŽEK

Marie Kružíková

1. Sní-žek, sní-žek při-kry-je za-hra-du, sní-žek, sní-žek při-kry-je zem.

Ze sně-hu pe-ři-na, tak zi-ma za-čí-ná. Při-kry-je na ze-mi všech-no a všem.

2. Ráno, ráno na zimní sluníčko,
ráno, ráno kouknem se ven.
Stromeček voní si, dobroty do mísy
dáme, dáme - je Štědrý den...

Sedlák „Hromburác“

Jak šel čas, tak na Malé Moravě žil jeden sedlák, který se jmenoval sice Otto Vilhelm, ale nikdy mu jinak se neřeklo než „Hromburác“. Byl to podsaditý člověk v nejlepších letech. Hlavu měl kulatou s malou pleší na hlavě. Vousy si ale každý den pečlivě holil, a tak když se na někoho usmál, tak působil jako sluníčko. Sám často používal slovo „hromburác“, a tak bylo hned na snadě, že se mu tak i mezi lidmi říkalo. Prostě každý hned věděl, o koho se jedná. Nebyl ani vysoký, ale ani malý. Také byl spíše kulatý, než štíhlý. Nosil na sobě stále stejné kožené ošoupané kalhoty a kožené boty s přezkou. Dále nosil plátěnou lněnou košili. Na ní nosil pulovr a na něm kožené sako. V zimě pro změnu nosil vysoké kožené boty a kožešinový kabátek. Prý, aby jej neofouklo. Na hlavě nosil klobouk s kančí štět-kou a v zimě klasickou beranici.

Statek měl velký. Pochopitelně, že k němu také přináležel velký kus pole a kousek lesa. U statku měl nejen chlévy a maštal, ale také velkou zahradu s ovocnými stromy, keři rybízu a angreštu. K tomu ještě kousek zeleninové zahrady a zahrádky s okrasnými květinami, které mu rostly a kvetly po celý rok.

Ženatý nebyl a děti také žádné neměl. Domácnost mu vedla hospodyně. Byla to podle dřívějšího zvyku děvče. Pocházela z velké, ale chudobné rodiny z Vysoké. Přišla sem na statek pracovat a již zde zůstala natrvalo. Vlastně ani neměla kam jít, tak byla ráda, když jí sedlák nabídl možnost, aby byla jeho domácí hospodyně. Ráda toto místo přijala a zůstala na statku natrvalo. Byla hezká a pracovitá. Sedlák byl rád, že není doma sám a hlavně, že se má o něj kdo starat, když mu rodiče zemřeli.

Na statku ještě pracovali dva pacholci a dvě děvčátka. Ale ti se každý rok měnili, podle toho, kam je srdce táhlo. Tato změna se děla vždy na sv. Štěpána, kdy každého vyplatil a navíc každému koupil i něco na oblečení. Vše podle potřeby obdarovaných takto jednotlivců. Takto se to dělávalo ve všech hospodářstvích v kraji. Hospodyně, vlastním jménem Markétka, byla také takto odměněna a vyplacena, jen jí dával nenápadně bokem ještě přídatek navíc. Aby si prý za to koupila i něco nového na sebe. Ona mu zase

na oplátku vždycky něco dobrého uvařila a také napekla. Takže to na Vánoce a Nový rok u nich bývalo vždycky jako o posvícení.

Jednou se ale našemu Hromburácovi stalo něco nemilého. Když takhle na jaře po posledním tání obcházel svá pole a přitom přemýšlel o tom, jak zase zaseje a co kde jakou plodinu na poli umístí s tím, aby byla opět velká úroda na podzim. A také, která pole raději nechá ladem, aby si odpočinula a následně znovu dobře rodila. Dále která pole bude třeba zase pořádně před orbou pohnout chlévskou mrvou (hnojem), kterou každý rok na jaře vyvážel na pole.

Najednou se před ním zjevilo divoké prase, které bylo obrovské a v jeho očích veliké jako největší stodola v obci. A ono hned šlo po něm. Utíkal, co mu nohy stačily, k nejbližšímu stromu, co tam zrovna našel rostl na mezi na okraji pole. Velmi hbitě vylezl na strom a již tu to obrovité prase bylo. Prase chvíli kvičelo pod stromem, pak již jen trochu chrochtalo a nakonec odběhlo pryč. Sedlák ještě chvíli počkal, aby se jednak vzpamatoval z toho leknutí a taky aby získal jistotu, že je divočák již opravdu pryč. Pak slezl ze stromu a odešel domů.

Doma ve světnici se ještě pořádku z toho leknutí nemohl pořádně vzpamatovat. Svě hospodyně pak vyprávěl, co právě zažil. Ta se ale jen smála. Hned mu rekla, že to byla jistě stará bachyně, co měla strach o svá selátka, která tam byla někde v křoví pod mezí, kde zrovna on šel, a ona je tam schovávala. I tak bylo našemu sedlákovi zrovna všelijak ouvej a již tento týden do polí nešel. Poslal tam raději na obhlídku čeledína. Raději doma na dvoře řezal a štípal dřevo ze starých a již dávno suchých stromů, co si v zimě domů s koňmi natahal z lesa, aby bylo dále po celý rok čím topit. Prováděl také s dalším čeledínem a jednou najatou děvčátkou prořezávku starých větví ze stromů v sadu. Vše pak na drobně posekal a svazoval do otýpek. Ty se pak skládaly do „figury“ na proschnutí a těma se pak topilo ponejvíce pořádku v kuchyni a v komoře v kotli, kde se vařilo krmivo pro dobytek. V „seknici“ (ložnici), kde spával, a v čeledníku, který byl rozdělený na dvě části (mužskou a ženskou) se topilo v kamnech. Hospodyně spávala v hlavní

místnosti statku (kuchyni), kde měla svou postel. Pro pocestné, co se u nich zastavovali při občasných návštěvách, vždy měli připravenou místnost ve vejminku (malý domek, který sloužil na dožití sedlákovým rodičům). Protože rodiče již dávno mu umřeli, tak byl vejminek stále volný, ale vždy pečlivě uklizený a pro náhodné návštěvy připravený.

Tentokrát po velkém úleku ze setkání s bachyní (divokým prasetem o velikosti velké šatníkové skříně – podle jeho vyprávění) se nad sebou zamyslel. Roky mu ubíhaly a byl, jak se říká, sám. Statek snad největší v obci na krku. Na radu sousedů si namluvil svou hospodyně. Měl ji rád a ona jej také. Takže slovo dalo slovo a do půl roku byli svoji. Protože neměli děti, ale chtěli je oba, aby nebylo na statku pořád smutno, tak si vzali za své tři mladší sourozence od hospodyně, nyní již selky. Zemřeli jim rodiče a selka, jejich nejstarší sestra, nechtěla, aby chodili po žebrotě.

Všichni byli rádi, děti, že konečně zase měli domov, sedlák, že na statku nebylo, jak sám říkal, pusto. Hospodyně, že se postarala konečně o své sourozence, jak se patří. A pochopitelně i statek, který opět zase jen vzkvétal. Do místní hospody již nechodil a slovo „hromburác“ již nepoužíval. A Otto a Markétka tak ke štěstí svému přišli.

Ludvík Vrána

Vánoce

Vánoční zvoneček tiše zvoní
v pokoji jedlička lesem voní,
zdobíme stromeček pro Štědrý den,
vítáme Vánoce, radostný sen.

Jak zrecyklovat vánoční papír

V pubertě jsem se smála, když moje babičky opatrně rovnaly rukama papír z právě rozbalených dárků. Pečlivě je narovnaly a schovaly na další rok. Pod stromčkem jsme se pak s bráchou chechtali, když na stejném balíčku byla dvě napsaná jména – jedno letošní a jedno loňské. Jedna moje babička to pak chytře psala tužkou, která šla vygumovat, druhá zavedla ceduličky se jmény, které jsme museli rovnou při balení dárku odevzdávat zpět do sáčku.

Škoda papíru

Dneska už to vidím úplně jinak. Přijde mi těch papírů (stromů, spotřebované energie a vyprodukovaného odpadu) líto. Co se dá, zabalím do látky. S papírem šetřím, když se část zachová, použiji ho znovu. A když už se nedá, vystříhnu kousek a pracujeme s ním pak v průběhu roku s dětmi při tvoření.

Motiv pro vystřihování

Pokud vaše děti jsou ve fázi, kdy chtějí stále něco vystřihovat, schovejte si větší množství použitých vánočních papírů, nebudete litovat. Mohou pak beztrápně stříhat celé hodiny.

Malé děti moc baví vystřihovat jednotlivé motivy z vánočních papírů. Mají nejraději ty dětské, kde jsou různé figurky jako srnky nebo andělíčky. Výzvou pro ně je vystřihování motivů, jako jsou vločky.

Stříbrná a zlatá

Děti milují blýskavé věci, obzvlášť ceněné jsou pro to stříbrné a zlaté motivy nebo lesklé papíry. Když je chcete koupit v papírnictví, stojí to pěkných pár korun. Pokud schováte dárkové balicí papíry, máte velké zásoby stříbrných či zlatých papírů na korunky pro princezny, krásné šaty, kouzelné květiny apod.

Koláže

Větší děti už dokážou vyrobit z vystřižených motivů nejrůznější koláže. Mohou tak vznikat veselé PFky a vánoční přáníčka. Vánoční papír může posloužit jako podklad na pozadí přáníčka, jako balíček, stromček, tělo ptáčky, šaty andělka, co vás jen napadne. Kdo má trochu talentu, vytvoří z odložených papírů malá umělecká díla.

Zdroj: jimejinak.cz

Co je dobré udělat v zimě, když zahrada odpočívá?

Zimní období rozhodně neznamená, že není co dělat. I přes zimu je dostatek práce a různých aktivit, které se nabízejí pro vášnivě zahrádkáře. V zimě za příznivého počasí můžete tu a tam i něco posbírat, sklídit a udělat nějakou práci. Dokonce některé činnosti je ideální provádět v zimě, protože na ně nezbyvá jindy dostatek času. A pokud si je uděláte nyní, když se vlády ujala paní zima, ušetříte si čas na později. Však to znáte, na jaře pak nevíte, co dříve udělat.

Vzhledem k tomu, že nejvíce práce na zahradě je od jara do podzimu, vyplatí se některé věci provést v zimní sezóně. Pokud některé z následujících činností uděláte právě nyní, budete mít čas, provedete vše pečlivěji a ve větším klidu.

Užitečné rady pro zimní období

Rezáni stromů – zimní řez stromů je možné provádět v měsíci únor/březen, pokud nekralují velké mrazy. Jestliže je teplota pod mínus deseti stupni, je lepší tuto činnost přerušit a počkat. Tímto máte jistotu, že nedojde k poškození především mladých stromů mrazem.

Posypání záhonů popelem – ideální je dřevěný popel, který obsahuje vyšší množství vápníku i draslíku. Jedná se tak o dvě zásadní živiny, které rostliny potřebují ke zdárnému růstu. Popel má totiž obdobné vlastnosti jako vápno, které zemědělci používají k vápnění pole a k neutralizaci kyselé půdy.

Odebírání roubů – konec prosince a celý leden je ve znamení, kdy se řezou rouby ovocných stromů, které se poté na jaře štěpují na podnože či vzrostlé stromy. Rouby se odebírají pouze z jednoletých výhonů, měly by být přinejmenším silné jako tužka a dlouhé okolo patnácti centimetrů. Nařezané rouby ukládáme do sklepa a z poloviny je zasypeme pískem.

Kácení stromů – zima coby doba vegetačního klidu, je vhodným časem pro kácení již umírajících, nemocných, různě poškozených či překážejících stromů. V případě pařezů jabloní či ořešáků, které zůstanou po stromech, můžete na jaře naočkovat sadbou hlívy ústříčné. Výsledkem je, že se rychleji rozloží a vy si na podzim můžete vychutnat úrodu v podobě velmi zdravých hub.

Semínka, semínka a zase semínka – příjemná aktivita pro zimní nejen dlouhé večery, ale prostě činnost, kterou můžete dělat z pohodlí vyhřátého domova. A především právě přes zimu je na to i nejvíce času, kdy se tomu lze věnovat a vše i důkladně promyslet. Shánět semínka můžete prostřednictvím výměny přes internet, pročítání katalogů, brouzdat po internetu a zjišťovat nabídku na trhu. Stejně tak zároveň můžete i objevit pro vás doposud neznámé či nové odrůdy zemědělských plodin. Máte na to dostatek času, kdy se můžete u konkrétního výrobce informovat, případně provést předobjednávku apod. Na jaře to vše náležitě oceníte.

Zdroj: sazenicka.cz

Běhání a chůze po jídle

Po jídle byste si měli odpočinout nebo udělat tisíc kroků – toto rčení jsme už všichni slyšeli. Ale je na tom opravdu něco pravda? Podle vědy jednoznačně ano! Jít na procházku po jídle nebo běhat lehkým tempem je pro vaše tělo víc než dobré. Zde vám prozradíme čtyři pozitivní vlastnosti, které má chůze na zažívání:

1. Trávení je díky chůzi podporováno

Studie publikovaná v časopise Journal of Gastrointestinal and Liver Diseases naznačuje, že pouze 15minutová procházka pomalým tempem po jídle stačí na zrychlení trávení potravy. Kromě toho by měl pohyb působit proti pálení žáhy.

2. Krevní cukr je stabilizován

Mnoho z nás má večer největší jídlo dne a pak jde přímo na gauč před televizi – je to pohodlné, ale není to úplně ideální pro naši hladinu cukru v krvi. Ta se rychle zvyšuje a někdy může zůstat zvýšené po celé hodiny. Studie American Diabetes Association zjistila, že u lidí s diabetem typu 2 je lepší cvičit hned po jídle, aby se stabilizoval krevní cukr. Chůze po dobu deseti až 15 minut by měla stačit ke snížení hladiny cukru v krvi.

3. Nadýmání je eliminováno

Často po jídle trpíte nadýmáním? Opět může pomoci krátká procházka nebo lehký jogging hned po jídle. Důvod? Chůze aktivuje svaly a poskytuje jemnou masáž v podbřišku, která podporuje pohyb střev.

4. Stres se snižuje

Pokud pociťujete častý stres, může vám ho snížit také 20minutová procházka hned po jídle. Podle studie z roku 2019 publikované v Frontiers in Public Health, cvičení na čerstvém vzduchu pomáhá tělu významně snížit hladinu kortizolu (kortizol je hormon, který se zvyšuje, když jsme ve stresu). Nejlepší je tedy po večeři vyrazit do přírody, nechat mobilní telefon doma anebo vyrazit na delší výklus.

Zdroj: svetzeny.cz

Fíkový salám s oříšky

Tohle nadchne všechny, kteří si udržují svůj zdravý životní styl, ale Vánocům nedokážou odolat. Aby jejich myšlenky na zhršení nebyly tak drsné, mohou si vychutnat třeba fíkový salám s oříšky.

Ingredience: 200 g fíků, 200 g mletých vlašských ořechů, 50 g nasekaných mandlí, 2 žlutky, moučkový cukr podle potřeby (nebo stévi, xylitol či jiné sladidlo)

Postup: Fíky a vlašské ořechy hod' do mlýnku na maso a dej jim co proto. Ke vzniklé směsi přidej nasekané mandle, žlutky a cukr (nebo to, co chceš použít místo něj). Všechny ingredience smíchej, udelej z nich hmotu a rozděl ji na několik válečků. Vzniklé válečky zabal do potravinové fólie a nech je ztuhnout v lednici. Už druhý den budou skvělé. Naservíruj je nakrájené na kolečka jako salám.

Vánoční příběh: Legenda nebo skutečnost?

Idylická vánoční atmosféra s koledami, stro-mečkem a jesličkami pohne většinou i srdci ateistů a nábožensky lhostejných lidí. Málo z nich se ubrání dojetí při vyslovení jména „Ježíšek“ a pohledu na jesličky, někteří z nich si zajdou i na půlnoční. V čem se ale potom vlastně při slavení Vánoc liší od nás, věřících katolíků?

Tím, že zatímco pro ně je to jen mýtický příběh, pěkná pohádka, věřící katolíci je zavázán tomu pevně věřit jako neomylné pravdě. Věřící tomu skutečně? Hlásá se to v současné církvi? Dnes spíše naopak. Neomodernističtí teologové se již dříve přizpůsobili nekřesťanskému světu tím, že prohlašují Vtělení Božího Syna do lůna Panny Marie za orientální mýtus, a jeho narození v Betlémě ve stáji za pouhý výmysl evangelistů sv. Matouše a sv. Lukáše, aby prý vše odpovídalo proroctví Micheášovu, že z Betléma vzejde izraelský vládce.

Jenže magisterium Katolické církve nám ukládá věřit Písmu svatému jako neomylné pravdě – a toto je pro katolíka závazné. Tak konstatují četná vyjádření Papežské biblické komise za pontifikátu sv. Pia X. (1903-14). Všem událostem, s výjimkou těch, u nichž je zřejmý alegorický nebo duchovní smysl (což platí jen u Starého zákona), jsme zavázáni věřit. To se samozřejmě týká i zpráv o Pánově narození u Matouše a Lukáše (Marek a Jan o tom nepiší). Jde o pravdivé příběhy, historické události.

Objektivní důvod, proč jim nevěřit a zpochybňovat je, opravdu neexistuje. Nejsme povinni věřit, že Spasitel se narodil r. 1 n. l. nebo roku 7 př. n. l., neboť toto evangelisté neříkají. Jestli se v 5. stol. mnich Dionysius Exiguus, jenž přepočítal římský kalendář na křesťanský, opravdu zmýlil a Pán se ve skutečnosti narodil v letech 7-5 př. Kr., to není předmětem víry, to jsou otázky ryze historické. Dnes někteří badatelé (Klaus Berger, Michael Hesemann aj.) dávají Dionýsiovi za pravdu, neboť hlavní argument, totiž že Herodes Ukrutný zemřel r. 4 př. Kr., tudíž se Kristus nemohl narodit za jeho panování, není už neprůstřelný. Josephus Flavius, z něhož tyto údaje čerpáme, vlastně nic nepíše o datu Herodova úmrtí. Někteří historikové z toho vyvozují na základě dalších indicí o Herodově stáří, že on vládl spolu s Archelaem v Jeruzalémě i po r. 4 př. Kr. dál.

O tom lze svobodně bádát a diskutovat, to není zaznamenáno v evangeliích, proto nepatří k předmětu víry. Kdyby Pán nám chtěl sdělit přesné datum, tak by to nepochybně udělal, jenže On chtěl, abychom se zaměřili na podstatu, na to, co je opravdu důležité pro náš život a pro naši spásu, nikoli na přesné časové údaje jako světští kronikáři. Evangelia pouze sdělují, že Ježíš Kristus se narodil za panování císaře Augusta v době prvního soupisu, kdy tamním místodržitelem byl Quirinius (Luk 2,1-5). S tím Quirinim je potíž, neboť podle Josepha Flavia i dalších zdrojů se stal místodržitelem v Sýrii a Palestině až r. 6 po Kr., nebyl jím ani v letech 7-5 př. Kr., ani v r. 1, která přicházejí v úvahu jako léta narození Páně.

Přesto ale německý protestantský biblista Carsten Peter Thiede uvádí fakta, která dosvědčují, že sv. Lukáš má pravdu. V Antiochii Pisidské existují kameny s Quiriniovým jménem, je na nich uváděn r. 12 př. Kr. jako zvláštní legát císařův pro správu země. Thiede (spis Jesus,

Augsburg 2003) ještě poukazuje na archeologický nález r. 1961 z Nachalu od Mrtvého moře. Jedná se o soupis lidu za císaře Hadriána r. 127 po Kr. Jistá židovka Babata tam skládá účty o svých majetkových poměrech za účelem daní (kvůli nim se vlastně soupisy konaly) a sděluje, že přišla podle císařova nařízení do Nachalu z místa svého bydliště v Maoze, vzdálené od Nachalu několik desítek kilometrů, neboť její rod z Nachalu pocházel. Šlo tedy ve starém Římě o běžnou praxi, že obyvatelé při sčítání putovali do lokalit, z nichž pocházel jejich rod, často desítky kilometrů, nejde o žádnou fantazii sv. Lukáše, jak se lze dočíst v nekřesťanských publikacích. Jako místodržitel (legatus, procurator) zodpovědný za soupis r. 127 je uveden jistý Titus Florentinus, i když podle historických pramenů on tou dobou skutečným místodržitelem v Judei nebyl. Proč ta nesrovnalost? Poněvadž Florentinus byl nikoliv politickým místodržícím, ale císařským legátem pro soupis s pravomocemi odpovídajícími politickému místodržiteli. Tím byl podle Thiedeho nejspíš i Quirinius v době narození Ježíše Krista, sv. Lukáš se tedy nedopustil omylu.

Nikdy se nesmíme stavět do pozice těch, kteří po dvou tisících letech vědí lépe, jak to tenkrát bylo, než současníci. Přesně to dělají odpůrci křesťanství a jim sekundující rozmělnovači katolické nauky uvnitř Církve. Evangelia, inspirovaná Duchem Svatým, hlásají pravdu – a to nikoli jen ve věcech víry a mravů, nýbrž i co se týká historických nebo zeměpisných faktů a popisovaných dějů. Mezi ně patří i zpráva sv. Matouše o vraždě betlémských dětí. Popírači pravdivosti evangelií tvrdí, že prý tato řeč se neudála, protože Flavius o ní nepíše a je prý nepředstavitelné, že by o něčem tak strašlivém mlčel. Je faktem, že vzhledem k počtu obyvatel tehdejšího Betléma mohlo v případě vražd chlapců do dvou let jít maximálně o pár desítek obětí. Jenže Thiede uvádí archeologický nález z doby Herodovy v Aškalonu na pobřeží Středozemního moře, kam tento tyran rád jezdil. Byl tam objeven masový hrob s kostmi nemluvňat mužského pohlaví mladších dvou let!!! Ukrutný Herodes ve svém šíleném strachu o trůn vraždil tedy chlapečky do dvou let věku nejen v Betlémě, nýbrž i jinde. To je materiálně prokázáno tímto archeologickým nálezem z Aškalonu. Proč by to dělal, kdyby neměl pravdu sv. Matouš svoji zprávou o mudrcích,

kteří přišli hledat „nově narozeného židovského krále“? Tentýž Herodes, který neváhal zavraždit i své dva vlastní syny Alexandra a Aristobula, neboť je podezíral ze spiknutí proti němu, takže císař Augustus prohlásil, že by chtěl být raději jeho vepřem než synem (slovní hříčka v řečtině: his=vepř, hyos=syn).

Evangelia mají pravdu, jejich vyprávění je pevně zasazeno do historického kontextu. Katolíci je zavázáni věřit v početí Panny Marie z Ducha Svatého, jak je popisují Matouš i Lukáš, v panenské zrození Kristovo v betlémském chlévě se všemi doprovodnými okolnostmi (cesta P. Marie a sv. Josefa do Betléma kvůli soupisu, nepřijetí v útulku, andělská zjevení pastýřům, zpěv Sláva na výsostech Bohu...), v obřezání Páně a v rituální očišťování jeho svaté Matky, v setkání se Simeonem a Annou, v příchod mudrců, ve vyvraždění betlémských chlapců, v útěk Sv. rodiny do Egypta... přesně podle sdělení obou evangelistů. Předmětem víry přitom ale vůbec není, jestli hvězda, jež vedla mudrce, byla konjunkcí Saturna s Jupiterem, jak mnoho katolíků dnes věří, nebo jestli šlo o kometu či supernovu. Nemuselo jít vůbec o nic z toho, mohlo se jednat o nadpřirozený úkaz viditelný pouze těmto mudrcům. Věřit jsme povinni jenom tomu, že hvězda orientálním učencům ukazovala směr, jak píše sv. Matouš.

A ještě je katolíci zavázáni věřit v souvislosti s narozením Páně i něčemu, co není v evangeliích, neboť zdrojem víry není jen Písmo, nýbrž i posvátná Tradice. A ta říká definici Lateránské synody r. 549, že Maria byla ustavičnou pannou, tj. před porodem, při porodu a po porodu. Narození Spasitele se tedy událo zázračným způsobem, nikoli běžným.

Katolický křesťan tedy věří, že vánoční příběh je skrz naskrz pravdivý. Nikoli symbolicky a alegoricky, nýbrž reálně, fakticky. Z toho plyne jeho jistota, že víra přesně podle Písma a Tradice je jedinou cestou k věčnosti, k naplnění a dovršení svého lidství. Mimo Boha, mimo vtěleného Božího Syna, který za nás umřel a vstal z mrtvých, nelze být spasen, nelze dosáhnout tu nejvyšší metu člověčenství, o níž tolik mimokřesťanských humanistů neustále sní. Narodil se Kristus Pán... nám, nám narodil se. Aleluja! Tuto radost všem ze srdce přeji.

PhDr. Radomír Malý

Zimo, vítej!

Přípravy na nejkrásnější, ale i nejnáročnější část roku podzimem skončily a zima je tu. Období odpočinku, sněhu, ledu, ledových vloček, zmrzlých prstů na nohou, krásně malovaných oken mrazem. Vše zelené v lese i zahradě se ponořilo do vegetativního klidu, jakoby všechno v přírodě usnulo.

Slovanská bohyně zasvěcená zimě se jmenuje Morana, je spojována s rituály smrti a znovuzrození. Uspí vše živé a zemi pokryje sněhem, aby ji ochránila před mrazem, příroda bude čerpat sílu a na jaře se opět probudí. Naši předci věděli, že zima a chlad jsou stejně důležité jako slunce a teplo. Morana je vládkyně spánku, při kterém čerpáme energii a regenerujeme. Je důležité občas zvolnit a odevzdat se do její náruče. Tak jako příroda i my bychom měli v této době zpomalit, zvolnit a nechat se unášet klidnou atmosférou zimy.

Avšak odpočívat přece nemůžeme stále, proto bych Vás v tomto díle chtěla seznámit se sběrem organismů, které můžeme najít čerstvé i v zimě a které mají neskonalé hodnoty pro naše těla. Sběrači v tuto dobu chodí na svá oblíbená místa, kde tlejí staré kmeny stromů a pařezů. Zdá se, že v nich již není život... Ale zdání opět klame... Z ochránářského hlediska bych tady mohla se-

psat klidně celou knihu o saproxylních druhích brouků, které jsou endemické, neboli ojedinelé, jen pro tyto staré kmeny. Tento hmyz je svým životem vázaný na mrtvé dřevo a tvoří silně ohroženou skupinu naší fauny. Patří sem například náš největší brouk, roháč obecný, řada krásných tesaříků a krasců, ale také drobní štírci a spousta dvoukřídlých i blanokřídlých. Druhé bohatství této skupiny je velké, ale o většině jejich zástupců toho víme poměrně málo a hlavně je velmi ohrožuje nedostatek mrtvého dřeva v nejrůznějších podobách. Intenzivní hospodaření bez ponechání mrtvého dřeva vede k razantnímu snížení lesní biodiverzity. V zimní čas tyto originální brouci zimují v podobě larvy. A život v těchto dutinách není jen uvnitř. Na povrchu můžeme najít spoustu druhů játrovek, mechů, lišejníků a taky samozřejmě houby.

Kdo by kdy tušil, že je v zimě můžeme najít a ještě že jsou tak úžasné! Některé jsou jedlé a některé dokonce léčivé. Nazýváme je dřevokazné houby. Jsou doslova nabitě prospěšnými látkami.

Boltcovitku bezovou hledejte tam, kde rostou staré černé bezy. Tuto hnědočernou houbičku nejde přehlédnout, a když ji na stromě uvidíte, napadne vás jediné: „ušatý strom“. Protože pro-

stě vypadá jako ucho, má dokonce i chrupavčitou konzistenci jako ucho. Disponuje vysokým obsahem minerálů, hlavně železa. Tyto látky nám pomůžou zlepšit kvalitu vlasů, nehtů, pleti. Příznivě pomáhá na kardiovaskulární systém, funkci vnitřních orgánů. Můžeme si vytvořit tinkturu, čaj, který budeme louhovat 5 až 8 minut na mírném pláminku, masku, obklady. Když nám vyschne, stačí ji ponořit do vody.

Outkovka pestrá je nádherně vybarvená pruhovaná chorošovitá houba. Tvoří shluky hub, které připomínají několik polic nad sebou, okraje jsou mírně zvlněné, na dotek je příjemně hladká. Je to moje nejoblíbenější houba. Outkovka se již od pradávna používá jako přírodní lék. Vědci zjistili, že dokáže velmi účinně podpořit naši imunitu, a to díky obsahu betaglukanových polysacharidů, ty mají schopnost stimulovat imunitní systém. Má mimo jiné silné protinádorové vlastnosti. Tuto houbu můžeme vysušit, podrtit na jemný prášek a přidávat kamkoliv, stejně jako si udělat opět tinkturu, čaj. Je prostě skvělá.

Penízovka sametonohá je krásná oranžová houbička s tmavou chlupatou nohou. Říká se jí vánoční, neboť právě její čerstvé kloboučky si naši předci připravovali na Štědrý den jako houbového kubu. Měli přesná místa, kde ji každá rok vyhledávali. Pokud pomíneme její roztomilý vzhled a výbornou chuť, můžeme tuto oranžovku použít na některé neduhy co nás trápí. Umí totiž zatočit s písněmi a bakteriemi. Působí silně antibakteriálně, likvidujeme s ní různá kožní onemocnění, akné, ústní infekce, záněty, ekzémy, hlavně pomocí obkladů. Penízovku vaříme na nízkém pláminku, poté odvar dávejme přímo na pokožku. Ze své vlastní zkušenosti vím, že je zázračná.

Březovník obecný je roztomilý, příjemný, bílo-béžový choroš, který roste pouze na břizách. Obsahuje látky s protirakovinovými účinky, zlepšuje imunitní systém, urychluje rekonvalescenci, rehabilitaci a má také antivirové účinky. Ještě počátkem 19. století využívali jeho antiseptické účinky holiči, když při holení vznikla krvácející ranka. Stačilo kousek houby přiložit na zraněné místo. Je dobrým pomocníkem při snižování nadváhy. Můžeme využívat výluhy, tinktury, prášek.

Při zimním slunovratu si nezapomeňte opatřit větvičku jmelí bílého. Odežene od vás nemoci a přinese vám štěstí. Bude vás ochraňovat před temnotou nejdelsí noci. Jmelí je vždyzelený poloparazitický keř. Je to dvoudomá rostlina, proto plody, bílé bobule, najdeme pouze na samičích keřích. Ze svého hostitele si bere vodu, ale protože je zelené, vytváří si svoji vlastní fotosyntézu, tedy svoje vlastní látky, svou výživu. O jmelí se říká, že je jedovaté, ale není to tak docela pravda. Má mnohostranné léčivé účinky. Pouze jeho kuličky nás mohou omámit a otrávit, ale ne smrtelně. Tímto poloparazitem léčíme krevní tlak, štítnou žlázu, závratě, bolesti hlavy.

Před pár lety bych nevěřila, že budu v zimě chodit na houby, ale hledat v zasněžené krajině lesa kloboučky ukryté pod sněhovou čepicí je zajímavé a taky velmi výhodné. Zimní houbárení je prostě super. Jsem ráda, že se můžu podělit o svoje zkušenosti. Některé druhy hub jsou přehlížené a přitom mají úžasné vlastnosti. Zima je nemilosrdná, ale přitom nádherná. Vážme si jí, je velmi důležitá, i když se v posledních letech setkáváme jen s mírnými projevy. A tešme se z její krásy.

Natálie Heldesová

Dovolujeme si Vás pozvat

na

Zpívání vánočních koled

za doprovodu sl. Michaely Málkové

v kapli Panny Marie Růžencové ve Vysokém Potoku

24.12. 2022 od 21:00 hodin

Tradice vánočních čokoládových kolekcí vznikla za socialismu

Kdo pamatuje vánoční čokoládové kolekce, kterými se zdobily vánoční stromčky, ten ví, o čem je řeč. Čokoládové figurky a bonbony na stromecích nahrazovaly drahé a nedostupné vánoční ozdoby.

Dnes už to samozřejmě neplatí, i když některé domácnosti se bez vánočních čokoládových kolekcí stále neobejdou. Ale kdo si dnes dokáže představit, že by si na stromek pověsil čokoládové bonbony v lesklém papíře? Za socialismu to ale bylo běžné.

Socialistická tradice

Zdobení stromčku čokoládovými kolekcemi je skutečně českou, nebo vlastně československou specialitou. České čokoládovny sice takové kolekce vyráběly už dávno, ale například za první republiky byla taková vánoční čokoládová kolekce dostupná jen pro ty nejbohatší vrstvy a běžné obyvatelstvo si ji vůbec nemohlo dovolit koupit. To také ještě kvalita čokolády v takových kolekcích byla zdaleka jiná než po roce 1948.

V dobách tuhého socialismu po druhé světové válce sice vládnoucí strana chtěla nejprve do Československa importovat ruského Dědu Mráze, to se ale nepodařilo, ale s čokoládovými kolekcemi to bylo jiné.

Jejich tradice vznikla vlastně poměrně snadno. Vánoční čokoládové kolekce se totiž rozdávaly ve fabrikách a podnicích zaměstnancům jako vánoční dar od ROH, tedy od Revolučního odborového hnutí, což byla vlastně taková jediná socialistická odborová organizace v zemi.

Boj s křesťanskými tradicemi

Komunistická propaganda se totiž trvale snažila z vánočních svátků vytlačit zažitě křesťanské tradice ať už bylo řečeno, snažila se proto také importovat ruského Dědu Mráze. Toho ale československá společnost nepřijala, ale čokoládovými kolekcemi se uplatit už dala.

Figurky v kolekcích většinou měly lesklé obaly s potisky Dědy Mráze v různých podobách, menší část pak tvořily figurky v obalech připomínajících třeba lesní šišky, výjimečně vánoční ozdoby.

Některé kolekce byly později, zejména v osmdesátých letech, skromnější na figurky Dědy Mráze a obsahovaly více bonbonů ve tvaru například rybiček zabalených do různobarevných lesklých obalů. Tyto bonbony už obsahovaly také šňůrku k navlečení na větev stromčku, které se ale často utrhyly už po několika minutách. Paradoxně právě čokoládové figurky Dědy Mráze takové šňůrky neměly a musely se doma ručně navlékat pomocí nitě a jehly na šití.

Vánoční čokoládové kolekce ROH rozdávalo zaměstnancům až do roku 1989. Šlo o miliony kolekcí, takže se někdy stávalo, že na trhu pak byly těžko k sehnání, pokud si domácnosti chtěly přilepšit nebo pořídit kolekci třeba pro své rodiče v důchodu. Dnes je už našťastí všechno jinak a vánoční stromček si figurkami Dědy Mráze zdobit nemusíme.

Zdroj: styl.instory.cz

Domácí vaječný koňak

Tuto domácí pochoutku rády dělají babičky, proto i já vám posílám svůj recept.

Potřebujete 4 žloutky, 1 sladkou Tatru, 1 neslazenou Tatru, 1 sáček vanilkového cukru, 1/2 rumu (když nemáte, dejte vodku nebo brandy). Toto vše dejte do mixéru, nebo použijte elektrický ruční šlehač. Mixovat cca 5 minut. Vychladit (mixováním nápoj zteplá) a můžeme mlsat, nabídnout návštěvě, nebo dochutit poctivou alžírskou kávou.

Katka Maurerová

Džus z mrkve a pomerančů

Milé hospodyňky, nabízím zdravý levný nápoj z mrkve a pomerančů, což se najde v každé domácnosti.

Návod: 1kg očištěné mrkve nakrájíte na malé kousky. Tři celé, dobře omyté pomeranče nakrájíte i s kůrou a odstraníte pecky. Přidáte 1 kg pískového cukru a 2 lžice kyseliny citrónové. To vše uvaříte do měkka ve dvou litrech vody a potom rozmixujete. Ke směsi přilijete 10 litrů převařené vody, přidáte šťávu ze 4 citrónů, buď celou láhev citrónového, nebo pomerančového sirupu, vychladíte a zhruba 15 litrů výtečného džusu je hotovo. Na zkoušku můžete si udělat poloviční dávku.

Na zdraví přeje

Katka Maurerová

VÁNOČNÍ JARMARK
ve Škole Podlesí
v sobotu 17.12. od 12:00 hodin

Na co se můžete těšit?

Prodejní výstava malířky a básničky
 Anny Szatmariové

Stánky s originálními dárky

Vánoční hudební program

Svačáček a další občerstvení zajištěno

Podlesí 73 - Maša Morava

Pod cívkou - „Říman!!!“

To bylo první slovo, které mi prolétlo hlavou, když jsem na podzim před třemi lety brázdil louky na konci Krivé vody a v ruce se mi zaleskla stříbrná mince.

Sedl jsem si do trávy a na dlani minci s průměrem asi 3,5 cm a váhou kolem 4 gramů. Moji kamarádi jich již pár v okolí Králík našli, ale že i na mě se usměje štěstí, mě neskutečně překvapilo. Stříbrné kolečko stále od hlíny schytalo na dlani můj plivanec (panovník odpustí) kvůli zevrubné očistě. Mince je v slušném stavu, není mnoho ošoupaná oběhem a razba jde velmi dobře vidět.

Natěšený z nálezů a hnán možností, že by nemusel být jediný, jsem začal prohledávat velmi důkladně kruh asi 25 metrů od toho skvělého nálezů. Možnost, že dotyčný neztratil jednu, ale třeba celý váček s mincemi, bývá pravděpodobná. Bohužel to ovšem nebyl můj případ, po cca dvouhodinovém hledání v okolí už nic z nálezů nenasvědčovalo, že z této doby zde ještě něco najdu.

A co jsem tedy našel? Na místě jsem odpověď nehledal, počkal jsem si na doma a začal v internetových katalozích zaměřených na starověký Řím a po opisu písmen (rozuměj latinská, jaká používáme i my dnes). Strejda Google přeci jen dotyčnou minci našel.

Jedná se o 1 antoninián římského císaře Gordiána III. - zajímavé však bylo datum jeho vlády - 238-244 našeho letopočtu - ano, držel jsem v ruce předmět téměř 1 800 let starý. Či byl na poslední, se zjistit samozřejmě nedá, možná voják, možná kupec, možná někdo z prostého lidu, kdo z kapsy vytrousil, už se nedovíme.

Byl to reálný důkaz, že na tomto místě téměř před dvěma tisíci lety nějaký člověk opravdu byl, a to mi přišlo velmi zvláštní.

Trocha informací o panovníkovi: Gordián III. nastoupil na trůn v pouhých 13 letech a jeho vláda končí v roce 244 jeho smrtí. Nebylo to nic

neobvyklého, Římská říše byla obrovská a na panovnických dvorech nebylo o intriky a vraždy spojené s převzetím vlády nic neobvyklého.

Hezký den a v další Devítce zabrousíme do nálezů z našeho okolí z 2. světové války.

Jan Krejčí

Státní svátky v roce 2023

1. 1.	Neděle	Nový rok Den obnovy samostatného českého státu
7. 4.	Pátek	Velký pátek
10. 4.	Pondělí	Velikonoční pondělí
1. 5.	Pondělí	Svátek práce
8. 5.	Pondělí	Den vítězství
5. 7.	Středa	Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje
6. 7.	Čtvrtek	Den upálení mistra Jana Husa
28. 9.	Čtvrtek	Den české státnosti
28. 10.	Sobota	Den vzniku samostatného československého státu
17. 11.	Pátek	Den boje za svobodu a demokracii
24. 12.	Neděle	Štědrý den
25. 12.	Pondělí	1. svátek vánoční
26. 12.	Úterý	2. svátek vánoční

Česká republika má celkem 13 státních svátků. V roce 2023 případnou na víkend 3 svátky.

Sokol Malá Morava bilancoval

Dne 26. 11. 2022 se konala členská schůze Sokolu Malá Morava z. s., které se zúčastnili nejen hráči, ale také řada sponzorů či starosta obce.

V rámci programu byli účastníci seznámeni s hospodařením a činností spolku za rok 2022, kdy k největším akcím patří nové branky, zvýšení oplocení a zápas generací ze srpna. Došlo k poděkováním sponzorům a obci za podporu oddílů a představili se plány na rok 2023, kdy největší investicí, která nás čeká, bude střecha na kabinách, která je v havarijním stavu.

V roce 2023 bude mít místní oddíl kopané 65 let, a proto chystáme na červen turnaj starých pánů nad 40 let. Po letošní podzimní části jsme na 5. místě s 18 body shodně se čtvrtým týmem a na třetí tým se ztrátou 2 bodů. Děkujeme našim fanouškům za podporu a zveme Vás na pohárové utkání, které odehrajeme již 18. února na umělce v Šumperku.

První mistrovské utkání jara bude 25. března od 15:00 v Písařově.

Petr Ceh

Čekání na jaro

Naši fotbalisté završili podzimní část své soutěže - VSJ Mechanizace s. r. o. III. třída okresního přeboru, skupina A, vítězstvím 3:1 v Sudkově a do zimní přestávky šli v tabulce na hezkém pátém místě. Na jaře se stadiony otevrou, pokud to umožní počasí, na konci března.

Sokol Malá Morava - Sokol Sudkov „B“ 3:1 (2:0)

Hrálo se v sobotu 29. 10. od 14:30 hod., 45 diváků, rozhodčí Miroslav Navrátil a Jan Lánik.

Průběžná tabulka po podzimní části:

1. Postřelmov „B“	11	11	0	0	42:4	33
2. Tatra Písařov	11	9	0	2	33:18	28
3. FK Hanušovice	11	7	0	4	27:19	20
4. TJ Libina „B“	11	6	0	5	35:22	18
5. Sokol Malá Morava	11	6	0	5	36:31	18
6. Sokol Hrabšíň	11	5	0	6	27:27	15
7. Sokol Brničko	11	4	0	7	18:26	13
8. Sokol Sudkov „B“	11	4	0	7	24:38	12
9. FC Rovensko	11	2	0	9	16:46	5
10. Sokol Jedlí	11	1	0	10	12:39	3